

Lieta C-222/21**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 22. marts

Iesniedzējtiesa:*Obvodní soud pro Prahu 1* (Prāgas 1. rajona tiesa, Čehijas Republika)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 1. oktobris

Prasītāja:*České dráhy, a.s.***Atbildētāji:***Univerzita Pardubice* un 103 citi dalībnieki

---

LĒMUMS

Obvodní soud pro Prahu 1 (Prāgas 1. rajona tiesa, Čehijas Republika) [...] lietā, kuru ierosinājusi

prasītāja: *České dráhy, a.s.*,

[...] Prāgas 1. rajons,

saistībā ar sūdzību saskaņā ar *občanský soudní řád* (Civilprocesa kodekss) piekto daļu

nolēma:

[*omissis*: tiesvedības apturēšana]

[...] Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 267. pantu, *Obvodní soud pro Prahu 1* (Prāgas 1. rajona tiesa) uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

- 1) Vai valsts tiesiskais regulējums, kāds tas ir paredzēts *zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád* (Likums Nr. 99/1963 par Civilprocesa kodeksu; turpmāk tekstā – “CPK”) piektajā daļā, atbilst prasībām par regulatīvās iestādes lēmuma pārskatīšanu tiesā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (turpmāk tekstā – “Direktīva 2012/34”), 56. panta 10. punktu?
- 2) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā – vai tas, ka regulatīvās iestādes lēmumi par infrastruktūras maksas apjomu tiek aizstāti ar spriedumiem pēc lietas būtības, ko pasludina atsevišķas vispārējās jurisdikcijas tiesas procesos, kuros piedalās pieteikuma iesniedzēji un infrastruktūras pārvaldītāji, bet nepiedalās regulatīvā iestāde, atbilst Direktīvas 2012/34 56. panta 6. punktam?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā – vai prasības, kas attiecas uz vienas valsts regulatīvās iestādes izveidošanu dzelzceļa nozarē saskaņā ar Direktīvas 2012/34 55. panta 1. punktu, regulatīvās iestādes funkcijām saskaņā ar Direktīvas 2012/34 56. panta 2., 11. un 12. punktu un regulatīvo iestāžu sadarbību saskaņā ar Direktīvas 2012/34 57. panta 2. punktu, pieļauj, ka regulatīvās iestādes pieņemtie lēmumi par lietas būtību tiktu aizstāti ar atsevišķu vispārējās jurisdikcijas tiesu, kurām nav saistoši regulatīvās iestādes konstatējumi par faktiem, spriedumiem?

[*omissis*: valsts process]

Prāgā, 2020. gada 1. oktobrī

[..]

České dráhy a.s., platné pro jízdní řád 2018/19 (Sludinājums par valsts dzelzceļu un publiski pieejamiem sabiedrības *České dráhy a.s.* pārvaldītajiem dzelzceļu atzariem, kas ir spēkā kustības grafikam 2018./2019. gadam, proti, tīkla pārskats Direktīvas 2012/34 27. panta izpratnē, turpmāk tekstā – “2019. gada pārskats”) atbilstību šim likumam un 2018. gada 5. martā pieņēma lēmumu [...]. **[oriģ. 5. lpp.]** Infrastruktūras pārvaldītājs ir sabiedrība *České dráhy, a.s.* (turpmāk tekstā – “pārvaldītājs”), savukārt infrastruktūras jaudu piešķir *Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera* (Pardubices universitātes Jana Pernera transporta fakultāte, turpmāk tekstā – “piešķirējs”). Attiecībā uz šo lēmumu pārvaldītājs iesniedza Pārvaldes priekšsēdētājam pieteikumu par lietas atkārtotu izskatīšanu. Ar 2020. gada 20. augusta lēmumu [...] Pārvaldes priekšsēdētājs atstāja spēkā pirmajā instancē pieņemto lēmumu.

Administratīvajā procesā Pārvalde pēc savas ierosmes novērtēja 2019. gada pārskata 1. pielikuma “*Návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy, včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy na dráze*” (Vienošanās par sankcijām par dzelzceļa transporta darbības traucēšanu, tostarp par strīdu par traucējumiem dzelzceļu transporta darbībā uz dzelzceļa objektīvu risināšanu ārpus tiesas kārtībā, projekts). Šeit ir runa par Direktīvas 2012/34 35. pantā paredzēto darbības uzlabošanas shēmu, kas aptver sankcijas. Tā ir Direktīvas 2012/34 IV nodaļas 2. iedaļā regulēto infrastruktūras maksu un to iekasēšanas sistēmas noteikšanas sastāvdaļa. Čehijas tiesību aktos tā ir transponēta ar Likuma par dzelzceļu 33. panta 3. punkta k) apakšpunktu.

Pārvalde uzskatīja, ka to sankciju gadījumā, kas nav saistītas ar dzelzceļu transporta darbības traucēšanu, regulējums par sankciju maksām saskaņā ar Likuma par dzelzceļu 33. panta 3. punkta k) apakšpunktu neesot piemērojams, tāpēc 2019. gada pārskata 1. pielikuma II pants, III panta 1. un 2. punkts un IV pants esot pretrunā Likuma par dzelzceļu 33. panta 3. punkta k) apakšpunktam.

Pamatojoties uz CPK piekto daļu, sākotnējā administratīvā procesa Pārvaldē dalībniece un infrastruktūras pārvaldītāja, *České dráhy, a. s.*, iesniedza *Obvodní soud pro Prahu 1* (Prāgas 1. rajona tiesa) sūdzību, lūdzot, lai *Obvodní soud pro Prahu 1* (Prāgas 1. rajona tiesa) [...] atkārtoti izskatītu lietu un, pamatojoties uz CPK 250.j pantu, aizstātu Pārvaldes lēmumu šajā daļā ar savu spriedumu.

Saskaņā ar Direktīvas 2012/34 56. panta 10. punktu dalībvalstis nodrošina, ka regulatīvās iestādes pieņemtie lēmumi ir pakļauti pārskatīšanai tiesā. Taču tiesas process, kas veikts, pamatojoties uz CPK piekto daļu, nav [...] [nepareiza rakstība] uzskatāms par regulatīvās iestādes lēmuma pārskatīšanu tiesā.

Tiesa izskata administratīvajā procesā atrisināto lietu pilnīgi no jauna, tai ir tiesības pieņemt nolēmumu neatkarīgi no iepriekšējā regulatīvās iestādes lēmuma un tai nav jāizteic savi apsvērumi par lēmumā ietverto argumentāciju. Tiesai nav tiesību atcelt regulatīvās iestādes lēmumu un nodot to regulatīvajai iestādei atkārtotai izskatīšanai. Tiesa var noraidīt sūdzību vai atrisināt lietu patstāvīgi,

tādējādi aizstājot regulatīvās iestādes lēmumu. Regulatīvajai iestādei ir minimālā iespēja aizstāvēt savu lēmumu tiesā.

Iepriekš minētie secinājumi ir apstiprināti *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika) 2007. gada 21. jūnija spriedumā lietā I As 53/2006: “Tiesas, kas spriež, pamatojoties uz CPK piekto daļu, nekontrolē administratīvās iestādes lēmumu, bet gan aizstāj tās lēmumu – faktiski ieņem iestādes, kas pieņem lēmumu, pozīciju”.

Čehijas Republikā kopā darbojas 86 tiesas, kuru kompetencē ir izskatīt sūdzības, pamatojoties uz CPK piekto daļu, turklāt teritoriālā jurisdikcija tiek noteikta, pamatojoties uz dalībnieku lietas atrašanās vietu. Pastāv reāla iespēja, ka atsevišķas civillietu tiesas pieņems pilnīgi atšķirīgus nolēmumus par tīkla pārskata atbilstību Likumam par dzelzceļu.

Rezultātā šie atsevišķie neatkarīgo civillietu tiesu nolēmumi, attiecībā uz kuriem pastāv iespēja, ka augstākas instances tiesas tos nevienādos, var aizstāt regulatīvās iestādes veiktās pārbaudes vienveidību.

Ņemot vērā iepriekš aprakstīto tiesas procesa regulējumu, pamatojoties uz CPK piekto daļu, katra atsevišķa civillietu tiesa Čehijas Republikā principā neatkarīgi pilda regulatīvās iestādes dzelzceļa nozarē funkciju. Tas ir pretrunā Direktīvu 2012/34 55. panta 1. punktam, saskaņā ar kuru katra dalībvalsts izveido vienu regulatīvo iestādi dzelzceļa nozarē.

Administratīvo tiesu sistēma pilnībā atbilst prasībām par regulatīvās iestādes lēmuma pārskatīšanu tiesā saskaņā ar Direktīvas 2012/34 56. panta 10. punktu. Sūdzību par regulatīvās iestādes lēmumiem izskatīšana vienmēr būtu vienas administratīvās tiesas kompetencē. Procesam, kas veikts, pamatojoties uz *soudní řád správní* (administratīvās tiesvedības kodekss, turpmāk tekstā – “ATK”) ir kasācijas raksturs. Tiesa var atcelt lēmumu tā prettiesiskuma vai procesuālu kļūdu dēļ. Tad regulatīvā iestāde atkārtoti pieņem lēmumu konkrētā lietā, turklāt tai ir saistošs administratīvās tiesas juridiskais novērtējums.

[oriģ. 6. lpp.] Direktīva 2012/34 tika transponēta Likumā par dzelzceļu tikai pēc *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) sprieduma. Tika arī pieņemts *zákon č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktúře* (Likums Nr. 320/2016 par Piekļuves transporta infrastruktūrai pārvaldi), ar kuru ir izveidota regulatīvā iestāde, kas pārņēmusi regulatīvās iestādes funkciju no *Drážní úřad* (Dzelzceļa pārvalde, Čehijas Republika).

Tīkla pārskata atbilstības Likumam par dzelzceļu pārbaudes institūts arī ir ticis regulēts Direktīvas 2012/34 transponēšanas rezultātā tādējādi, ka regulatīvā iestāde novērtē tikai tīkla pārskata atbilstību likumam, bet neaizstāj to ar noteiktu saturu. Regulatīvā iestāde veic šo tīkla pārskata novērtējumu no jauna un pēc savas ierosmes.

Turklāt tika pieņemts Eiropas Savienības Tiesas nolēmums, kas attiecas uz līdzīgu lietu un kam ir jābūt piemērojamam šajā lietā.

Runa ir par Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 9. novembra spriedumu *CTL Logistics GmbH/DB Netz AG*, C-489/15, EU:C:2017:834.

Papildus tam Pārvalde piebilst, ka Direktīva 2012/34 ir aizstājusi iepriekšējo Direktīvu 2001/14 un līdzīgi tai tā regulē tīkla pārskata jautājumu un tā pārbaudi, ko veic regulatīvā iestāde. Direktīvas 2012/34 55. un 56. pantā prasības par regulatīvo iestādi, salīdzinot ar Direktīvas 2001/14 30. un 31. pantu, ir tikuši ievērojami paplašinātas un pastiprinātas. Jaunums ir uzsvēra likšana uz tikai vienas regulatīvās iestādes pastāvēšanu.

Pārvaldes ieskatā Tiesas spriedums lietā *CTL Logistics* esot pilnīgi piemērojams šajā procesā, tāpēc procesa Pārvaldē pārskatīšana tiesā, kas veikta saskaņā ar CPK piekto daļu, ir pretrunā Direktīvas 2012/34 mērķim, kas izslēdz tādu valsts tiesību normu piemērošanu, saskaņā ar kurām process regulatīvajā iestādē par tīkla pārskatu tiktu kontrolēts tiesā, pamatojoties uz CPK piekto daļu.

Saskaņā ar CPK 99. pantu ir pieļaujama arī procesa pabeigšana ar tiesas izlīgumu starp dalībniekiem. Ja tiesa apstiprinātu izlīgumu, tad tīkla pārskata tiesiskumu faktiski noteiktu vienošanās starp pieteikuma iesniedzējiem un infrastruktūras pārvaldītāju.

Izlīguma noslēgšana būtu pretrunā Direktīvas 2012/34 56. panta [1. punktam], jo tajā ir paredzēts, ka sūdzības par infrastruktūras pārvaldītāja vai, attiecīgā gadījumā, dzelzceļa pavadājumu uzņēmumu, vai apkalpes vietas operatoru pieņemtajiem lēmumiem par tīkla pārskatu un tajā noteiktajiem kritērijiem izskata regulatīvā iestādē. Direktīva 2012/34 nosaka arī, ka regulatīvās iestādes lēmums ir saistošs visām personām, uz kurām attiecas minētais lēmums, un tas nav pakļauts citas administratīvas instances kontrolei.

Saskaņā ar Likuma par dzelzceļu 34.e pantu pieņemts Pārvaldes lēmums par tīkla pārskata atbilstību Likumam par dzelzceļu būtu pilnībā bezjēdzīgs, ja procesa dalībnieki jebkurā brīdī varētu apiet Pārvaldi un noslēgt tiesas izlīgumu, jo tad Pārvaldes nostājai nebūtu nekādas nozīmes. Tad galīgais arbitrs jautājumā par tīkla pārskata tiesiskumu būtu nevis Pārvalde, bet gan subjekti, kas piešķir infrastruktūras jaudu, un pieteikuma par jaudas piešķiršanu iesniedzēji, kas savstarpēji vienotos par to, vai tīkla pārskats atbilst tiesību aktiem vai nē.

Saskaņā ar Direktīvas 2012/34 56. panta 10. punktu regulatīvās iestādes lēmumi ir pakļauti pārskatīšanai tiesā. Šo noteikumu nekādā gadījumā nedrīkst interpretēt tādējādi, ka tiesas tā vietā, lai pārskatītu regulatīvās iestādes veikto procesu vai tās lēmumus, var faktiski pildīt iestādes funkciju tās vietā.

Pārvaldes regulatīvās darbības privatizācija ir pretrunā vājākas līgumslēdzējas puses aizsardzības principam, jo Pārvaldei, veicot savu darbību, ir jāuzrauga arī tas, lai dzelzceļu infrastruktūras pārvaldītājs ļaunprātīgi neizmantotu savu dabiska

monopolista pozīciju attiecībā uz atsevišķiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem.

Procesa, ko Pārvalde veic pēc savas ierosmes, pakļaušanas pārskatīšanai tiesā gadījumā, kā šajā lietā, varētu rasties situācija, kurā Pārvalde pieņem lēmumu, kas neatbilst gan pieteikuma iesniedzēju, gan infrastruktūras pārvaldītāja un subjekta, kas piešķir infrastruktūras jaudu, vēlmēm. Pieņemot, ka šādā gadījumā neviens procesa dalībnieks **[oriģ. 7. lpp.]** neceltu prasību pret prasītāju, tai būtu ļoti labvēlīga procesa situācija bez nevienas pretējās puses un būtu iespējama regulatīvas iestādes apiešana.

Tiesas [iesniedzējtiesas] izskatāmā lieta attiecas uz infrastruktūras maksu apjoma noteikšanu un maksu sistēmu, ko regulē Direktīvas 2012/34 IV nodaļas 2. iedaļa.

Saskaņā ar Direktīvas 2012/34 56. panta 6. punktu “regulatīvā iestāde nodrošina, ka infrastruktūras pārvaldītāja noteiktā maksa atbilst IV nodaļas 2. iedaļas prasībām un nav diskriminējoša. Pretendentu un infrastruktūras pārvaldītāja pārrunas par infrastruktūras maksas apjomu ir pieļaujamas vienīgi tad, ja tās notiek regulatīvās iestādes uzraudzībā. Regulatīvā iestāde iejaucas, ja pārrunās varētu tikt pārkāptas šīs nodaļas prasības”.

Procesā, kas veikts, pamatojoties uz CPK piekto daļu, atkal tiek izskatīta lieta pilnā apmērā, tostarp maksu apjoms Direktīvas 2012/34 56. panta 6. punkta izpratnē, bet bez regulatīvās iestādes uzraudzības un tās iejaukšanās iespējas. Pārvaldes ieskatā tās pašas lietas izskatīšana vispārējās jurisdikcijas tiesā bez regulatīvās iestādes dalības esot pretrunā šīs direktīvas normām.

Visbeidzot CPK piektās daļas piemērošana ir pretrunā Direktīvai 2012/34 arī tāpēc, ka Pārvaldes lēmumu tiesas kontrole atsevišķos gadījumos ir administratīvo tiesu kompetencē, bet citos gadījumos – civillietu tiesu kompetencē. Tas ir iespējams it īpaši šajā lietā aplūkojamajā gadījumā, kad cenas – maksas – ir noteiktas prettiesiski, par ko infrastruktūras pārvaldītājs tiek saukts pie atbildības par pārkāpuma izdarīšanu. Pārvaldes lēmuma par pārkāpuma izdarīšanas konstatēšanu apstrīdēšanas gadījumā tas tiek pārskatīts administratīvajā tiesā. Taču par tīkla pārskatā noteikto cenu tiesiskumu atkal spriež civillietu tiesa. Regulatīvās iestādes procesa vai tās pieņemto lēmumu dažādos procesu veidos, kas minēti Direktīvas 2012/34 56. panta 1. punktā, pārskatīšana tiesā atšķiras atkarībā no tā, kuras tiesas kompetencē ir šāda veida process.

Tādēļ pārskatīšana tiesā, ko veic dažādas tiesas atšķirīgos tiesvedības veidos, noved pie atteikšanās no regulatīvās prakses viendabīguma, un tas ir pretrunā Direktīvas 2012/34 55. panta 1. punktam, kurš nosaka, ka katra dalībvalsts izveido vienu valsts regulatīvo iestādi dzelzceļa nozarē. Tā rezultāts var būt divu savstarpēji nekoordinētu lēmumpieņemšanas procesu līdzaspastāvēšana, kas ir acīmredzamā pretrunā Direktīvas 2012/34 56. pantā noteiktajam mērķim.

Civillietu tiesas, kas pieņem nolēmumus, pamatojoties uz CPK piekto daļu, neatbilst dažām prasībām, kas paredzētas Direktīvā 2012/34 attiecībā uz

regulatīvās iestādes lēmuma pieņemšanu. Šīm tiesām nav jāpublicē savi nolēmumi saskaņā ar pienākumu, kas izriet no Direktīvas 2012/34 56. panta 11. punkta. Saskaņā ar regulējumu, kas paredzēts CPK 158. pantā, tiesas spriedums civilprocesā tiek izsniegts tikai procesa dalībniekiem. Ja Pārvalde nav procesa dalībniece, likumā nav skaidri noteikts pienākums nosūtīt regulatīvajai iestādei spriedumu, kas aizstāj tās lēmumus, norakstus.

Civillietu tiesu kompetencē nav uzraudzīt – saskaņā ar Direktīvas 2012/34 56. panta 2. punktu – situāciju attiecībā uz konkurenci dzelzceļa pārvadājumu tirgos un infrastruktūras pārvaldītāju darbību attiecībā uz noteikumiem, kas paredzēti tīkla pārskatā, lai novērstu pieteikuma iesniedzēju diskrimināciju. Tādēļ lietu izskatīšana tiesās nevar aizstāt regulatīvās iestādes lēmumu pieņemšanu.

Attiecībā uz izlīgumu civillietu tiesas nevar nodrošināt, ka pieteikuma iesniedzēju un infrastruktūras pārvaldītāja pārrunas par infrastruktūras maksu apjomu tiktu veiktas regulatīvās iestādes uzraudzībā, kā to prasa Direktīvas 2012/34 56. panta 6. punkts. Šīs maksas ir noteiktas tīkla pārskatā.

Civillietu tiesu kompetencē nav veikt infrastruktūras pārvaldītāju, apkalpes vietu operatoru un attiecīgā gadījumā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu revīzijas vai ierosināt ārēju revīziju veikšanu, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par grāmatvedības uzskaites nošķiršanu, kā to prasa Direktīvas 2012/34 56. panta 12. punkts. Nepieciešamība veikt revīziju var parādīties arī tiesas procesā. **[oriģ. 8. lpp.]**

Civillietu tiesas nav tiesīgas sadarboties ar regulatīvajām iestādēm, lai sniegtu savstarpēju palīdzību tirgus novērošanas uzdevumu veikšanā un sūdzību izskatīšanā (tostarp tīkla pārskata pārbaudē) vai izmeklēšanā, kā to prasa Direktīvu 2012/34 57. panta 2. punkts.

Minētajā *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) 2014. gada 7. maija spriedumā lietā 1 As 28/2014–62, tostarp tā 29. punktā, ir konstatēts, ka “Direktīva 2001/14/EK 30. panta 6. punkts prasa nodrošināt regulatīvās iestādes, kura Čehijas Republikā ir *Drážní úřad* (Dzelzceļu pārvalde), lēmumu pārskatīšanu. Turpretim direktīva neregulē atsevišķu dalībvalstu tiesu *ratione materiae* kompetenci, tādēļ tikai dalībvalstis noteic, kurai tiesai ir *ratione materiae* kompetence pārskatīt regulatīvās iestādes lēmumus. Čehijas Republikā tātad kontroles prasība tiek izpildīta gan gadījumā, ja process tiek veikts saskaņā ar ATK 65. un nākamajiem pantiem, gan gadījumā, ja process tiek veikts saskaņā ar CPK piekto daļu, un šie procesa veidi principā ir jāuzskata par vienlīdzīgiem šajā ziņā. Tā ka tiesas *ratione materiae* kompetences noteikšana šajā lietā tiek veikta, pamatojoties uz valsts tiesību normām, un nav nepieciešams interpretēt Direktīvu 2001/14/ES vai citas Savienības tiesību normas vai novērtēt to spēkā esamību, *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) nav uzdevusi Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālo jautājumu LESD 267. panta izpratnē”.

Kopš tā laika gan tika veikti iepriekš minētie prasību par regulatīvo iestādi grozījumi, gan tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *CTL Logistics*. Ir taisnība, ka Direktīva 2012/34 neregulē tiesas *ratione materiae* kompetenci, taču tā regulē procesu par lēmuma pieņemšanu. Tādēļ vairs nav pilnīga taisnība, ka Čehijas Republikā prasības par lēmuma pārskatīšanu tiek ievērotas abu tiesas procesu veidu gadījumā. Pārvaldes novērtējumā, process civillietu tiesā esot pretrunā Direktīvai 2012/34. Tādēļ Pārvalde lūdz iesniedzējtiesu vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālo nolēmumu LESD 267. panta izpratnē.

Tātad Pārvalde secina, ka – tās ieskatā – pašlaik spēkā esošais valsts tiesiskais regulējums, kas attiecas uz Pārvaldes lēmuma par tīkla pārskata atbilstību Likumam par dzelzceļu pārskatīšanu tiesā saskaņā ar CPK piekto daļu, ir pretrunā Direktīvai 2012/34 šādu iemeslu dēļ:

- a) kopš *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēmuma pieņemšanas laika esot ticis grozīts tiesiskais regulējums un judikatūra, kas dod pamatu vērsties ar lūgumu sniegt prejudiciālo nolēmumu;
- b) šeit runa esot nevis par Pārvaldes lēmuma pārskatīšanu tiesā, bet gan par jauna lēmuma pieņemšanu tajā pašā lietā, un tas esot pretrunā Direktīvas 2012/34 56. panta 10. punktam;
- c) vispārējās jurisdikcijas tiesas ar saviem spriedumiem aizstājot Pārvaldes lēmumus un tādējādi darbojoties, pārkāpjot direktīvas 55. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru ir jāizveido viena regulatīvā iestāde dzelzceļa nozarē;
- d) judikatūra, ko Čehijas Republikā veido 86 kompetento vispārējās jurisdikcijas tiesu nolēmumi, aizstātu kompetentas iestādes pārbaudes viendabīgumu, izņemot iespējamu pēcpārbaudi tiesās, kas izskata lietas par sūdzībām par šīs iestādes lēmumiem, kā rezultāts esot divu savstarpēji nekoordinētu lēmumpieņemšanas procesu līdzāspastāvēšana, kas esot acīmredzamā pretrunā mērķim, kurš īstenots Direktīvas 2012/34 55. un 56. pantā;
- e) iespēja noslēgt tiesas izlīgumu starp pieteikuma iesniedzējiem un infrastruktūras pārvaldītāju pilnībā liedzot regulatīvajai iestādei iespēju pildīt savu funkciju, un tas esot pilnīgā pretrunā Direktīvas 2012/34 mērķim;
- f) tiesu civilprocesa ietvaros regulatīvajai iestādei neesot pat minimālas iespējas aizstāvēt savu lēmumu, un tiesu nolēmumi, kas aizstāj Pārvaldes lēmumus, varot tikt pieņemti neatkarīgi no regulatīvās iestādes darbībām;
- g) neesot izpildīta prasība, kas paredzēta Direktīvas 2012/34 56. panta 6. punktā, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzēju un infrastruktūras pārvaldītāja pārrunas par infrastruktūras maksas apjomu ir pieļaujamas vienīgi tad, ja tās notiek regulatīvās iestādes uzraudzībā;

h) civillietu tiesas neatbilstot arī prasībām, kas noteiktas Direktīvas 2012/34 56. panta 2., 11. un 12. punktā un 57. panta 2. punktā. **[oriģ. 9. lpp.]**

Attiecībā uz turpmāko informāciju, kas var būt svarīga, mēs ļaujamies atsaukties uz Jums nosūtītajiem lietas materiāliem.

[*omissis*: tiesneša palīga uzvārds, iesniedzējtiesa]

DARBA VERSIJA